

Návrh Spojených států amerických na rozmístění prvků systému protiraketové obrany v Evropě

Obsah

Úvod.....	1
Hrozba je skutečná a stále roste	1
Přínos balistické protiraketové obrany pro Evropu	3
Navrhované prvky protiraketové obrany USA v Evropě	3
Slovo k obavám	6

Úvod

Některé z nejnebezpečnějších a nejméně předvídatelných režimů světa buď již vlastní nebo se snaží získat zbraně hromadného ničení. Zmíněné režimy se snaží o vývoj nebo získání stále sofistikovanějších balistických řízených střel s delším dosahem, nosností a smrtícím účinkem, které slouží jako nosiče. V budoucnu by tyto režimy mohly takovéto asymetrické zbraně použít k dosažení svých cílů pomocí sily, nátlaku anebo zastrašování, jak učinily již v minulosti.

Nynější hrozby, které představují balistické střely ze strany potenciálně nepřátelských států, jsou podstatně jiné než v období studené války. V reakci na toto ohrožení se USA zaměřují na ryze obranné prostředky. V rámci americké strategie boje proti zbraním hromadného ničení (ZHN) je protiraketová obrana pouze jedním z prvků mnohostranné koncepce, která zahrnuje diplomatické aktivity, kontrolu vývozu ZHN, pomoc při ochraně proti ZHN, politiku nešíření ZHN a programy proti šíření ZHN. Zároveň je protiraketová obrana naší krajní pojistkou pro případ, že všechny ostatní prvky americké strategie selžou. Z historie víme, že i přes veškeré úsilí bude svobodný svět vystaven vojenským překvapením či nezdarům v diplomacii, ve zpravodajských službách i v politice odstrašení protivníka. Vzhledem k této skutečnosti je protiraketová obrana nesmírně důležitá, protože na jedné straně posiluje princip odstrašení a na druhé straně je pojistkou, když odstrašení selže.

Vzhledem ke vzrůstajícímu ohrožení balistickými střelami je nezbytné, abychom vyvinuli a rozmístili systém protiraketové obrany, který by byl schopen ochránit nejen Spojené státy a naše vojenské jednotky v misích, ale také naše přátele a spojence. Transatlantická bezpečnost je nedělitelná. Ze zkušenosti víme, že odtržení naší obrany od Evropy jde proti zájmům Spojených států a našich evropských spojenců. Není-li Evropa v bezpečí, nejsou v bezpečí ani Spojené státy. K zajištění společné bezpečnosti potřebujeme obranný systém v Evropě zprovoznit **dříve**, než se ohrožení stane realitou. Z toho důvodu se v současné době vedou rozhovory o umístění základny s maximálně deseti pozemními protiraketovými řízenými střelami dlouhého doletu v Polsku a radiolokační stanici pro monitorování raket ve střední dráze letu umístěné v České republice. Zmíněné obranné protiraketové řízené střely určené pro zneškodnění balistických řízených střel protivníka v jejich středním úseku dráhy letu nenesou žádné výbušninu. Hlavice balistických řízených střel agresora jsou ničeny kinetickou energií, tedy přímým střetem bojové části protiraketové řízené střely s hlavicí útočící balistické střely mimo atmosféru.

Hrozba je skutečná a stále roste

Šíření balistických řízených střel a s nimi spojené ohrožení rychle roste. Podívejme se na tyto skutečnosti:

- v roce 1972 vlastnilo balistické řízené střely pouze 9 států
- v roce 1990, v závěru studené války, vlastnilo balistické řízené střely různého dosahu 16 států
- koncem roku 2006 vzrostl počet států vlastnících balistické střely již na 25

Počet států, které v současné době vlastní balistické střely středního nebo dlouhého dosahu či mezikontinentální balistické řízené střely (schopné zasáhnout přátelské a spojenecké země a v některých případech i Spojené státy samotné), **se zvýšil z pěti na devět**. Je tedy zřejmé, že mezinárodní bezpečnostní prostředí je mnohem složitější a méně předvídatelné než po pádu berlínské zdi v roce 1989 a po rozpadu Sovětského svazu v roce 1991.

Znepokojující jsou především vývoj a testy balistických řízených střel probíhající v Severní Koreji a v Íránu, jakož i další šíření těchto zbraní do jiných zemí.

Ředitel americké vojenské zpravodajské služby DIA generálporučík Michael Maples dne 11. ledna 2007 před americkým Senátem konstatoval, že „Severní Korea má ambiciozní program vývoje balistických řízených střel a využívá zbraně a vojenskou techniku do jiných zemí včetně Íránu.“ Generál Maples také zdůraznil, že Severní Korea nadále vyvíjí a testuje mezikontinentální balistické střely Taep'o-dong 2 i jaderné zbraně, což prokazuje odpálení střel dne 4. července 2006 a jaderný test provedený v říjnu 2006.

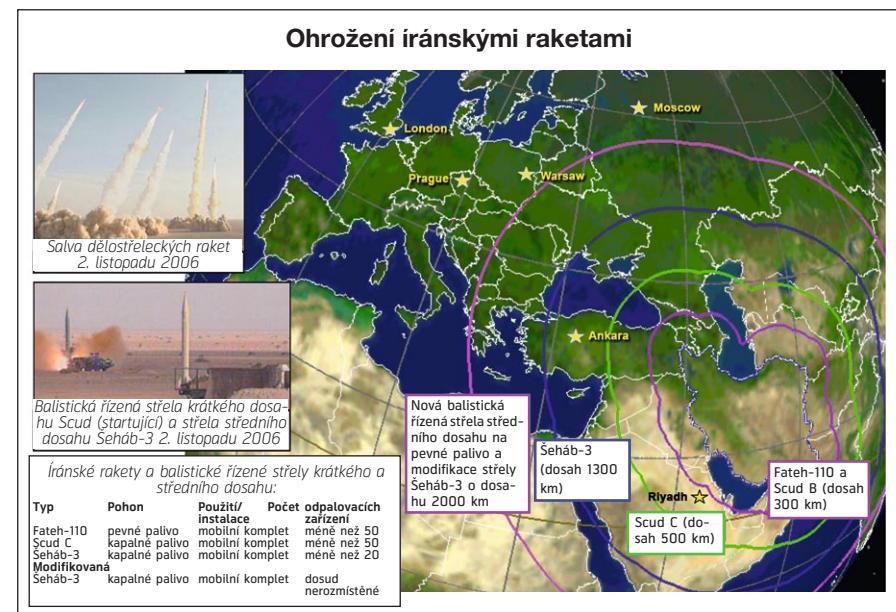
Dne 2. listopadu 2006 odpálil Írán v rámci cvičení „Velký prorok II“ velké množství dělostřeleckých raket krátkého dosahu, včetně balistických řízených střel krátkého a středního dosahu. Jednou z odpálených balistických střel byla střela Šeháb-3, která má dosah 1300 km a může již zasáhnout Turecko a Tel Aviv.

V programu vývoje balistických řízených střel poskytují Íránu významnou pomoc ruské, čínské a severokorejské subjekty. Šeháb-3 vychází ze severokorejské balistické střely No-Dong. Íránští činitelé veřejně deklarují, že ve vývoji je rovněž modifikace střely Šeháb-3 o dosahu 2000 km a také nová balistická střela středního dosahu s pohonem na tuhé palivo. To by Íránu umožnilo napad-

nout velkou část jihovýchodní a střední Evropy, Turecka, Izraele a americké a spojenecké základny umístěné v Perském zálivu.

Írán se snaží vyvinout balistické střely středního doletu se stále větším dosahem, střely dlouhého dosahu a pravděpodobně i mezikontinentální balistické řízené střely. Americké zpravodajské služby odhadují, že při pokračující zahraniční pomoci by mohl Írán být schopen vyvinout již do roku 2015 balistickou střelu, která by byla schopna zasáhnout Spojené státy a celé území Evropy. Írán rovněž pracuje na vývoji kosmických raketových nosičů, které jsou obecně považovány za klíč k získání mezikontinentální balistické střely.

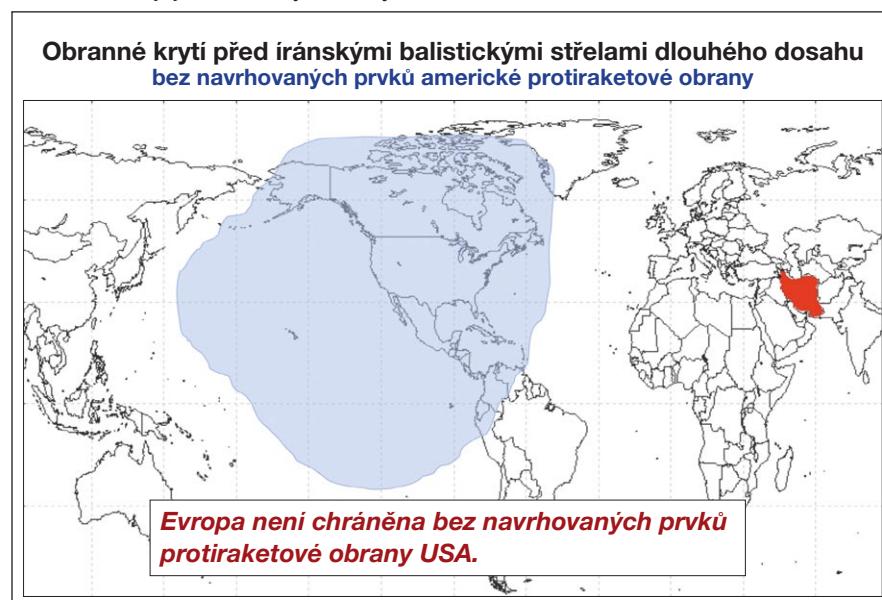
Balistická řízená střela je zbraní vypouštěnou ze stacionárních nebo mobilních odpalovacích zařízení, která k cíli letí zpravidla po předem stanovenité křivce. Balistické střely mohou mít krátký dolet (třeba jen 100 km) i velice dlouhý (10 000 km a více). Podle typu a technické vyspělosti konstrukce může být střela vyzbrojena konvenční bojovou hlavicí nebo zbraněmi hromadného ničení (jadernými, chemickými či biologickými náplněmi hlavic).

Generální tajemník NATO Jaap de Hoop Scheffer potvrdil silnou mezinárodní shodu ve vnímání ohrožení balistickými řízenými střelami po zasedání Severoatlantické rady dne 19. dubna 2007 v Bruselu slovy: „Ve vnímání této hrozby jsou spojenci naprostě zajedno. Všichni se shodují, že ohrožení balistickými střelami existuje.“

Přínos balistické protiraketové obrany pro Evropu

Rozvinutí prvků systému protiraketové obrany v Evropě tak, jak je navrhováno Spojenými státy, by umožnilo:

- lépe bránit Spojené státy před napadením balistickými strelami z oblasti Středního východu;
- rozšíření obrany Evropy před balistickými strelami dlouhého dosahu, což posílí kolektivní bezpečnost Severoatlantické aliance, transatlantickou jednotu, upevní závazky Spojených států vůči evropské bezpečnosti a zamezí oddělení bezpečnostních zájmů Evropy a Ameriky;
- sdílet technologie a uspořít finanční prostředky, které tak mohou být použity na vývoj zvažovaného aliančního projektu výstavby tzv. Aktivní vrstvené balistické protiraketové obrany bojiště ALTBMD (Active Layered Theatre Ballistic Missile Defense) určené pro obranu jednotek v misích;
- sdílet americké průzkumné prostředky – využit je v rámci NATO v budoucím obranném systému pro ochranu obyvatelstva a území před balistickými strelami všech kategorií a stupňů konstrukční vyspělosti, jestliže Aliance takový vojenský požadavek schválí;
- lepší situační přehled a sdílení informací mezi hostitelskými zeměmi, Aliancí a jejími členskými státy;

- možnost čelit útoku balistických strel bez nutnosti protiúderu nebo preventivního vojenského zásahu;
- účinněji odradit potenciálně nepřátelské státy od vlastního vývoje nebo získání balistických řízených strel omezením jejich vojenského využití; to je společným evropským a americkým cílem;
- účinněji odradit nepřátelské státy před pokusy ovlivnit či zastrašit evropské spojence či sprátelené země.

Navrhované prvky protiraketové obrany USA v Evropě

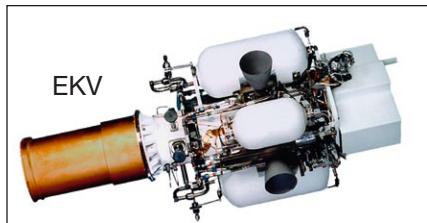
Spojené státy americké navrhují rozmístit v Evropě následující prvky systému balistické protiraketové obrany:

- Základnu protiraketových řízených strel
 - maximálně deset protiraketových řízených strel dalekého dosahu umístěných v silech – interceptorů GBI (Ground Based Interceptor) umístěných v silech (2011–2013)
- Radar pro monitorování raket ve střední dráze letu umístěný v Evropě
 - přemístění radiolokátoru s úzkým paprskem schopným zaměřit cíle/balistické střely ve střední fázi jejich letu (European midcourse radar), který je nyní využíván na americké Tichomořské zkušební základně (2011)

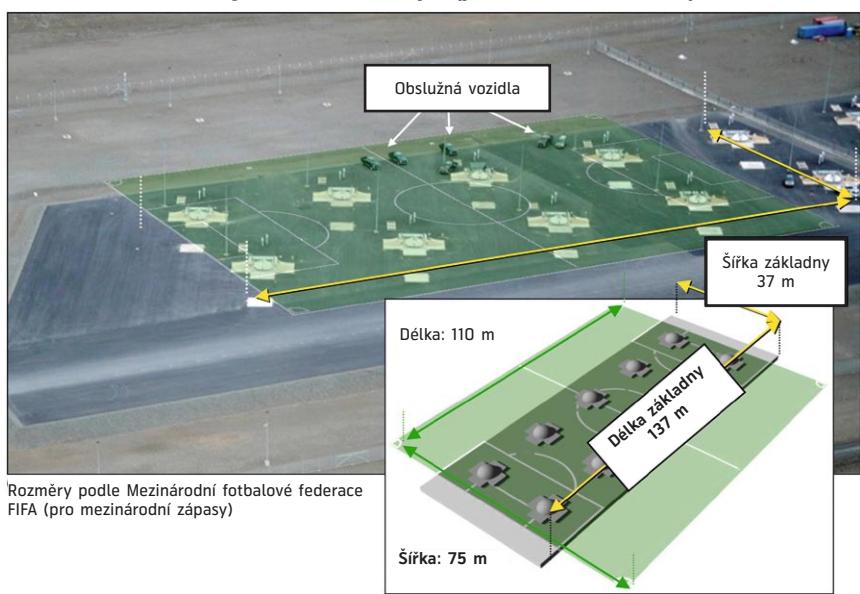
Deset interceptorů GBI s navrhovaným umístěním v Polsku. Tyto protiraketové řízené střely, které jsou téměř identické se strelami umístěnými na Aljašce a v Kalifornii, byly instalovány v podzemních odpalovacích silech na ploše srovnatelné s fotbalovým hřištěm. Stejně jako střely na Aljašce a v Kalifornii jsou i tyto střely určeny pouze k obranným účelům – místo explozivní bojové části nesou malé nevýbušné hlavice – zásahové prostředky. Váží asi 75 kg a nicí bojové hlavice balistických strel protivníka ve výšce přes 200 km nad zemským povrchem při rychlosti přibližení větší než 7 km za vteřinu způsobem „hit-to-kill“, tedy nárazem – kinetickou energií.

Protiraketové řízené střely plánované pro umístění v Polsku jsou téměř totožné s jejich třistupňovou modifikací umístěnou ve Spojených státech; jsou však dvoustupňové, lehké a dosahují vyšších letových rychlostí. Jejich výkonnost je optimalizována pro použití v Evropě, tzn. vzhledem k uvažované vzdálenosti a k dostupným časovým limitům při nasazení. Odpalovací síla pro instalaci těchto protiraketových střel jsou podstatně menší (průměrem i hloubkou) než síla pro útočné střely, např. americké mezikontinentální balistické střely Minuteman III. Jakákoliv změna určení těchto sil by vyžadovala rozsáhlé, zdlouhavé a nákladné změny, které by byly komukoliv zřejmé.

Pozemní protiraketové řízené střely se skládají z raketového nosiče a bojové části, tzv. exoatmosferického zásahového prostředku EKV. Po odpálení letí nosič střely do předpokládaného místa střetu s cílem, před jehož dosažením vypustí zásahový prostředek EKV. Tento prostředek s použitím vlastních senzorů (a za pomocí řídících prvků umístěných na zemském povrchu) zaměří cíl – balistickou střelu. Poté provede konečnou identifikaci, rozpozná cíl a dokončí své navedení tak, aby se střetl s hlavicí protivníka, kterou zničí pouhou kinetickou energií svého nárazu.

Budoucí základna odpalovacích sil protiraketových řízených střel v Evropě (porovnání velikosti)

Radiolokační stanice pro monitorování raket ve střední dráze letu s navrhovaným umístěním v České republice. X-band radar této stanice bude nastaven tak, aby svůj úzký radiolokační paprsek zaměřil na letící nepřátelské balistické střely. Nejdříve se o přehledový radar, který sleduje prostor v rozsahu 360 stupňů. Tento typ radiolokátoru využívá pro své přesné navedení a zamíření na cíl informaci družic včasné výstrahy a dalších námořních a mobilních pozemních průzkumných prostředků, např. předsunutých radiolokátorů, které budou umístěny blíže k potenciálnímu zdroji ohrožení – místa odpalu balistických řízených střel. Tyto radiolokátory mají zaměřit a zjistit jejich trajektorii bezprostředně po jejich startu. Záření tohoto radiolokátoru (který nepracuje ve stálém provozním režimu) neohrožuje lidské zdraví. Jeho paprsek je velice úzký (ve vzdálenosti 25 km od radaru má průměr jen několik metrů) a pro zacílení letící balistické střely nikdy nemíří na zem. Radiolokátory pracující v kmitočtovém pásmu X se používají na většině letišť a nepředstavují žádné ohrožení lidského zdraví. Radar nebude fungovat nepřetržitě 24 hodin, 7 dní v týdnu.

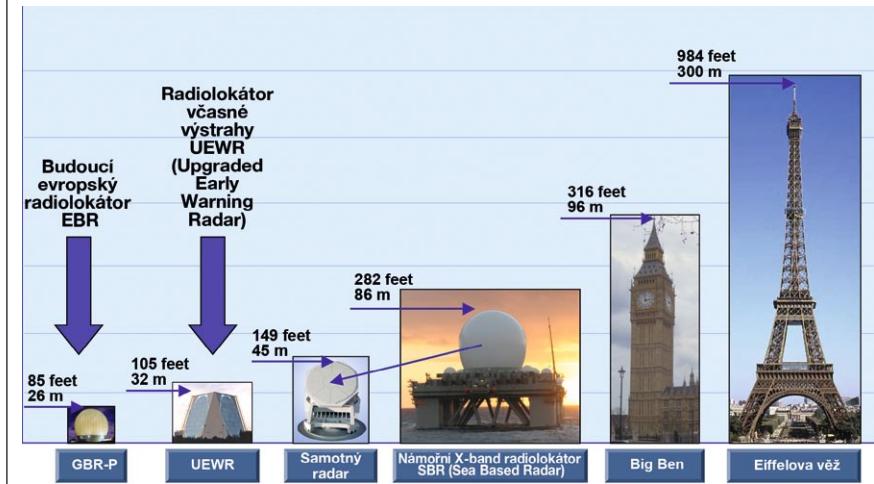
Informace a údaje, které radiolokátor získá, budou použity k identifikaci a rozlišení hlavice střely od jiných jejích částí, např. od raketového nosiče střely a případných klamných cílů. Především však budou použity k navedení protiraketových střel do předpokládaného prostoru střetu, který se nachází v ose letové trajektorie bojové hlavice balistické střely.

Radiolokátor uvažovaný pro Českou republiku je v současné době umístěn na atolu Kwajalein na Marshallových ostrovech (střední Tichomoří), kde se již deset let používá při testech protiraketové obrany. Po ukončení jednání a přípravy lokace bude přemístěn do Evropy. Je důležité zdůraznit, že po celou dobu provozu pracoval radar bezproblémově a bez jakýchkoliv negativních vlivů na zdravotní stav obyvatel v sousedící rodinné zástavbě ani na děti v nedaleké škole.

Systém velení a řízení tvoří počítačová a komunikační síť. Tato síť, která je součástí rozsáhlejšího amerického systému velení a řízení, slouží k přenosu a přijímání informací a dat o odpálení balistických řízených střel protivníka, trajektorii letu a předpokládaných místech jejich dopadu. Jedná se tedy o údaje, které umožní odpovědným politickým a vojenským činitelům určit, kdy a kde provést odpálení protiraketové střely, která by je zneškodnila. Systém je určen k rychlému získání širokého spektra informací pro řídící centra. Protože vzdálenosti v Evropě jsou malé a rychlosť balistických střel vysoká, je nutné během několika málo minut vyhodnotit stupeň hrozby a učinit rozhodnutí o odpálení protiraketové střely.

Systém velení a řízení umožňuje příslušným řídícím centrám a operačním stábům přijímat výstrahu o odpálení balistických střel, vyhodnotit situaci, učinit

Srovnání radiolokátorů monitorujících střední fázi letu

odpovědné rozhodnutí, předat příslušné informace obsluze protiraketových řízených strel, aby bylo možné zaměřit a zneškodnit útočící balistickou strelu (její bojovou hlavici) a následně vyhodnotit průběh operace.

Navržené prvky protiraketové obrany v Evropě v rámci amerického systému balistické protiraketové obrany BMDS

Rozmístění protiraketových řízených strel GBI v Polsku a radiolokační stanice EBR v České republice, tak jak je navrhováno Spojenými státy, je doplněno již stávajícími nebo vyvíjenými prvky, komponenty systému globální protiraketové obrany. Systém navrhované protiraketové obrany představuje síť prostředků průzkumu, protiraketových strel krátkého a středního dosahu a velicích a řídících prvků, které mohou zvýšit potenciál protiraketové obrany Evropy. Informace nutné k vyhodnocení situace a rozhodnutí o odpálení protiraketové strel jsou předávány prostřednictvím komunikačních sítí systému velení a řízení globálního systému BPRO (balistická protiraketová obrana), který přijímá, zpracovává a dále předává klíčová data o dráze letu balistické řízené strel. Tyto údaje získávají družice anebo pozemní a námořní radary a čidla.

Pro rozšíření prostoru obrany před balistickými řízenými střelami krátkého a středního dosahu by mohly být použity prostředky protiraketové obrany ničící balistické řízené strel - systémy PATRIOT, AEGIS/SM-3 a systém protiraketové obrany THAAD (Terminal High Altitude Area Defense). Tyto prostředky by mohly být jednotlivými členskými státy NATO využity jako podpora vznikajících projektů vícevrstvé protiraketové obrany pro všechny evropské země, které takovou ochranu budou požadovat.

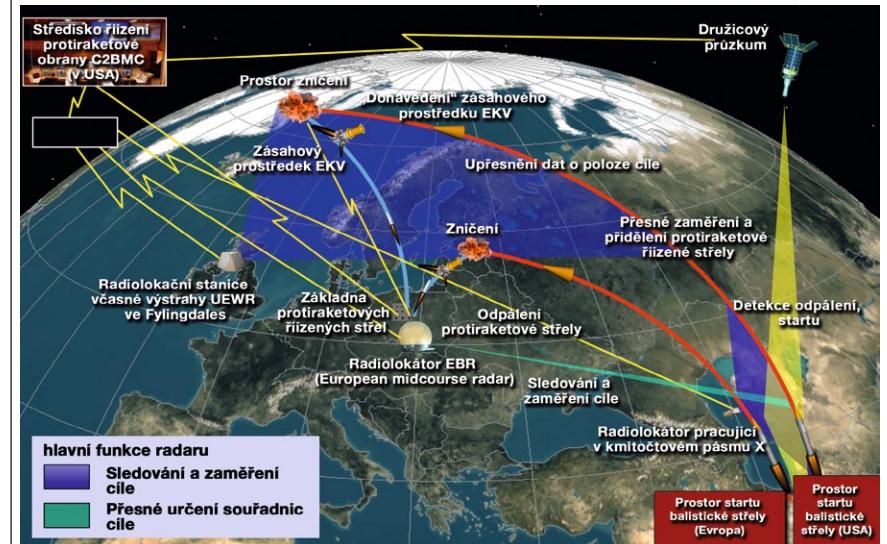
Mobilní předsunuté pozemní radiolokační stanice FBR (Forward land-based Radar) by v rámci navrhovaných prvků protiraketové obrany v Evropě zvýšily její celkovou výslednou účinnost. Radiolokátor předsunuté stanice FBR (pracující v kmitočtovém pásmu X) s elektronicky řízenou anténou je modifikační obměnou radiolokátoru systému protiraketové obrany THAAD. Je konstruován tak, aby mohl být přepravován letecky, lodí nebo po železnici. Předností tohoto radiolokátoru je to, že je umístěn blíže k prostoru vzniku ohrožení, kde včas zajistí získání prvních informací a provede přesné zaměření balistické řízené strel po jejím startu. To umožní rozšířit bráněný prostor a také prodloužit časový interval, během kterého je možné na cíl (balistickou řízenou strelu) působit. Tím je možné volit důmyslnější formy a způsoby likvidace takového cíle. Tento typ radiolokátoru je v současné době dislokován pouze v Japonsku. Zatímco jeho umístění nebylo nabídnuto potenciálním hostitelským zemím blíže ohniskům nebezpečí na Blízkém východě, další X-band radar bude k dispozici jako součást (dle potřeby) navrhovaných prvků americké protiraketové obrany v Evropě.

Předsunutá radiolokační stanice FBR

- je možné ji umístit v prostoru blíže potenciální íránské hrozby tak, aby včas zachytily odpálení balistické řízené strel, vyhodnotila průběh její letové trajektorie a sledovala průběh letu

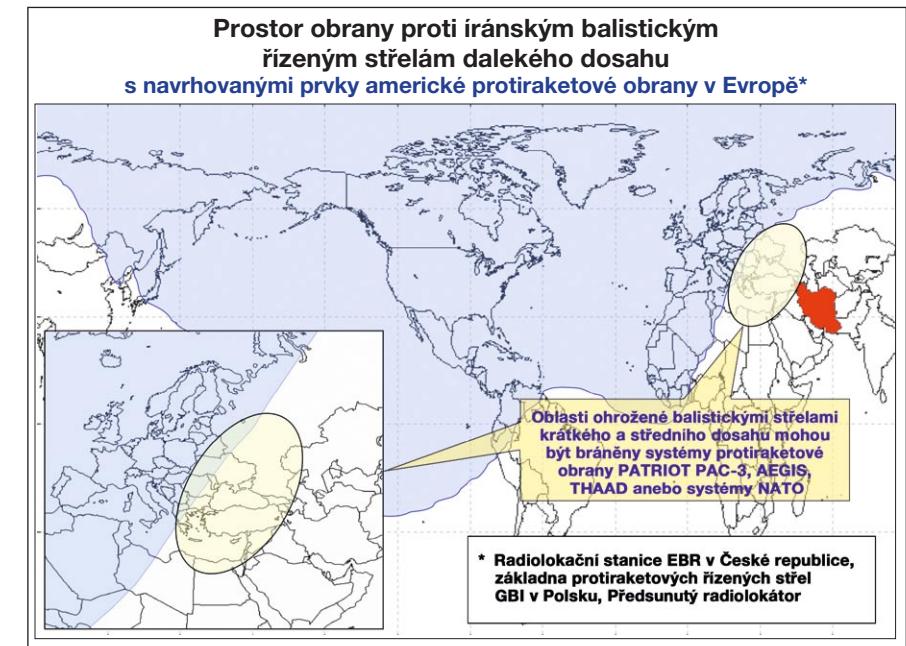
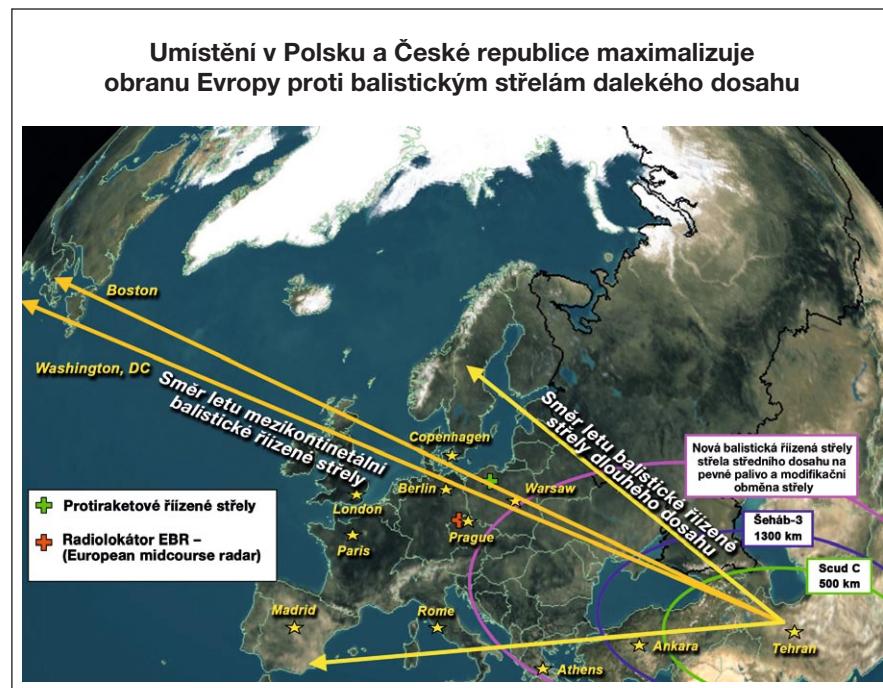

Evropské prvky systému protiraketové obrany – jejich funkce

Proč Polsko a Česká republika?

- protiraketové řízené střely na Aljašce a v Kalifornii nemohou zabezpečit obranu Evropy;
- z technických analýz vyplývá, že Polsko a Česká republika jsou svou polohou pro umístění prvků protiraketové obrany v Evropě, jak je navrhováno Spojenými státy, optimální. Jejich rozmístění v Polsku a České republice umožní:
 - rozšířit prostor protiraketové obrany před balistickými střelami dlouhého dosahu odpalovanými ze Středního východu na většinu území Evropy;
 - zajistit USA „záložní“ možnost obrany před mezikontinentálními balistickými řízenými střelami;
- rozmístěním protiraketových řízených střel v Polsku a radiolokační stanice v České republice bude dosaženo nejvyšší možné efektivity protiraketové obrany Evropy i Spojených států amerických;
- jak je patrné z následujícího obrázku, má Polsko a Česká republika pro obranu proti balistickým střelám dlouhého dosahu na evropském kontinentě nejhodnější polohu.

Slovo k obavám

1. Z čeho vyplývají naše současné obavy?

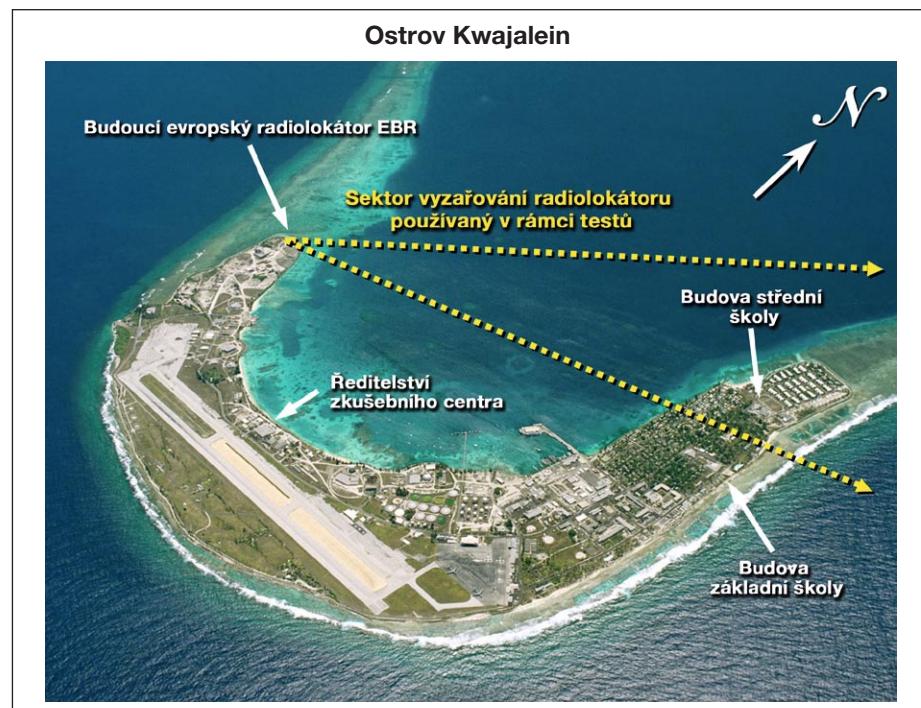
Reálnost a vývoj íránské hrozby v čase

- rozmístění a uvedení obranných systémů do provozu trvá léta. Práce na protiraketové obraně v Evropě musí začít již nyní tak, aby bylo možno včas čelit vznikající hrozbe ze strany Íránu;
- Írán disponuje vyspělými technologiemi schopnými vyvijet balistické střely o stále větším dosahu. V současné době disponuje balistickými střelami krátkého a středního doletu a má v úmyslu tyto střely použít;
- Írán veřejně oznámil úspěšný test vypuštění kosmického raketového nosiče (USA nemohou potvrdit);
- v roce 1998 experti zpravodajských služeb předpovídali, že Severní Korea se bude k testům vícestupňových balistických střel dopracovávat ještě několik let; během následujícího měsíce však Severní Korea předvedla, že těmito prostředky již disponuje. Nemůžeme si tedy dovolit, abychom ne-připraveni zjistili, že také Írán má k dispozici mezikontinentální balistické střely.

2. Jak zjistíme, že systém je efektivní a bezpečný?

Protiraketové obranné systémy prokázaly v roce 2003 při operaci Irácká svoboda schopnost odvrátit protivníkovy útoky balistickými řízenými střelami krátkého dosahu. Systémy PATRIOT PAC-2 a PAC-3 zničily devět z devíti střel krátkého dosahu. V této válce ještě nebylo zapotřebí obranných systémů proti balistickým střelám středního a dlouhého dosahu. V posledních deseti letech však byla schopnost této obrany opakován a úspěšně odzkoušena v rámci pozemních a letových testů, modelových situací a simulací. Byla prokázána funkčnost technologií umožňujících zničení cíle přímým zásahem (Hit-to-Kill). Tyto systémy protiraketové obrany byly již úspěšně zavedeny a integrovány do výzbroje. V posledních letech zaznamenala Agentura pro protiraketovou obranu (MDA) 17 úspěšných zničení cílů způsobem „Hit-to-Kill“ z celkových 18 zkoušek provedených v rámci programu vývoje systémů PATRIOT PAC-3, AEGIS Standard Missile-3 (SM-3), THAAD a GMD (Ground-based Midcourse Defense Systems – prostředku protiraketové obrany ničícího cíl v jeho střední fázi letu nad atmosférou). Od roku 2001 bylo z celkových 35 testů likvidace cíle ve střední a konečné fázi letu 27 úspěšných.

Při rozmístování systémů protiraketové obrany je velmi důležitá bezpečnost jejich provozu. Radiolokátory pracující v kmitočtovém pásmu X jsou již celá desetiletí využívány jako tzv. „meteoradary“ i jako radiolokátory určené pro sledování pohybu

letounů a druzic. Vyzařovaný paprsek radiolokátoru má ve vzdálenosti 25 km šířku pouze několik metrů a je směřován vzhůru, vysoko nad úroveň terénu – lidé v okolí nejsou činností radiolokátoru zasaženi. Spojené státy tento druh radiolokátoru, pracující v kmitočtovém pásmu X, již instalovaly na atolu Kwajalein, a bezpečně jej zde provozuje jak v blízkosti školy, tak i nedaleko budov, ve kterých je ubytován jeho personál.

3. Ohroží tento systém protiraketové obrany Rusko?

Ne. Spojené státy americké informovaly a stále informují Rusko o své strategii, plánech a programech protiraketové obrany. Pro tento účel využívají jak bilaterálních diplomatických jednání na úrovni ministerstev obrany, tak i mnohostranných zasedání v rámci Rady NATO – Rusko. Žádný z prvků protiraketové obrany, který bude připadně rozmístěn v Evropě, nebude namířen proti Rusku. Rozmístění prvků protiraketové obrany ve střední Evropě, jak je navrhováno Spojenými státy, je optimalizováno pro obranu proti omezenému počtu balistických řízených střel středního a mezikoninentálního dosahu, které by byly odpáleny na Evropu nebo Spojené státy z oblasti

Blízkého východu. Tyto prvky protiraketové obrany nejsou schopny eliminovat bojovou sílu strategických jaderných sil Ruské federace. Na základě Moskevské dohody může Rusko vlastnit 1700 až 2200 strategických nukleárních hlavic. Bez ohledu na jakýchkoliv další obranný prvek tohoto typu by mohla ruská Raketová vojska strategického určení (RVSU) snadno překonat omezený počet protiraketových střel, které by byly umístěny v Evropě. Navíc by protiraketové řízené střely dislokované ve střední Evropě při teoretickém přímém střetu „jeden na jednoho“ nebyly schopny zničit

ruské mezikontinentální balistické řízené střely odpálené proti Spojeným státům. Jak ukazuje obrázek, nebyl by vytvořen dostatečný časový prostor, ve kterém by bylo možno odhalit, zaměřit a zničit balistické střely odpálené ze západního Ruska na Spojené státy. Umístění protiraketového systému v Evropě, tak jak jej navrhoji Spojené státy, nespustí závody ve zbrojení mezi Ruskou federací a Spojenými státy. Ruskou byla Spojenými státy navržena transparentnost jednání a přijetí opatření pro posílení důvěry. Kromě toho předložili vysoci američtí vládní činitelé v dubnu 2007 Rusku návrh na bilaterální spolupráci v oblasti protiraketové obrany.

4. Rušil by radiolokátor pracující v kmitočtovém pásmu X v České republice signál mobilních telefonů, radiopřijímačů, dálkového otevírání vrat garáží nebo televizní signál?

Ne. Tato elektronická zařízení využívají kmitočty mimo pásmo X a jejich signál nebude rušen.

5. Mohly by po zničení útočících balistických střel nad Evropou spadnout nějaké trosky střel na lidi v Evropě?

Většina trosek by po zničení útočící balistické střely shořela při jejich vstupu do atmosféry. Lze také konstatovat, že jakákoliv škoda způsobená těmito troskami by byla minimální v porovnání s uskutečněným nukleárním útokem na některé z velkých evropských měst.

Trosky po zničení balistické řízené střely

- Trosky vzniklé zničením bojové hlavice balistické střely agresora jsou nepatrné v porovnání s účinky zásahu nepoškozenou bojovou hlavici nesoucí jeden z druhů zbraně hromadného ničení na velké sídlo.
- Ze zničené bojové hlavice zbude jen velmi málo trosek
 - rychlosť sblížení protiraketové střely, resp. zásahového prostředku EKV s bojovou hlavicí přesahuje 7 km za sekundu
 - k ničení bojové hlavice balistické střely dochází v kosmickém prostoru ve výšce přes 200 km, tedy v prostoru vysoko nad zemskou atmosférou;
 - v důsledku účinku výsledné kinetické energie se větší část tzv. návratového stupně, bojové hlavice balistické střely a zásahového prostředku EKV odpaří.
- Výsledky a závěry z hodnocení letových zkoušek provedených Spojenými státy dokazují, že na zemský povrch dopadne jen velice málo trosek/úlomků majících průměrně velikost nepřesahující 21 cm.
- Pravděpodobnost, že by někdo na zemi mohl utrpět zranění je velice malá, k této události může dojít v závislosti na hustotě osídlení teoreticky ve 3 případech z tisice, resp. v jednom případě z 2 500 000 uskutečněných sestřelů.

6. Může mít systém protiraketové obrany proti balistickým střelám odstrašující efekt?

Ano. Obrana proti balistickým střelám může působit ve smyslu odstrašení protivníka, protože snižuje politickou a vojenskou hodnotu jeho útočných střel. Například pokud by jednotky ozbrojených sil nasazené v misích nebo civilní obyvatelstvo Aliance neměly možnost se bránit, Írán by svůj arzenál balistických střel mohl považovat za ničím neomezený prostředek k ovlivňování jiných zemí anebo by mohl uvažovat o útoku na ně. Pokud si však Írán bude myslet, že by útok balistickými střelami bylo možné odvrátit obranným systémem, odstraší jej to od snahy tento arzenál získat a použít pro podporu svých národních zájmů. Protiraketová obrana nenahrazuje odstrašující útočný potenciál – spíše představuje další a významnou dimenzi současného systému odstrašení. Z dlouhodobého hlediska protiraketová obrana působí jako prostředek, který bude odrazovat od šíření balistických střel jako nosičů zbraní hromadného ničení tím, že omezí možnost jejich vojenského využití a jejich očekávanou efektivitu.

7. Zabezpečí systém protiraketové obrany v Evropě, tak jak je navrhován Spojenými státy americkými, ochranu všem zemím na tomto kontinentu?

- Prvky systému protiraketové obrany v Evropě by mohly rozšířit prostor obrany pro všechny alianční státy v Evropě před útokem střelami dlouhého dosahu ze Středního východu. Několik zemí (například Řecko a Turecko) navíc není střelami dlouhého dosahu Íránum ohroženo vzhledem k malé vzdálenosti od místa startu íránských balistických střel. Pro tyto státy představují hrozbu spíše střely krátkého až středního dosahu, které, jak bylo dokázáno, Írán vlastní.
- Spojené státy, Polsko a Česká republika mohou v budoucnu rozmístěné evropské prvky protiraketové obrany nabídnout Severoatlantické Alianci jako svůj příspěvek k obraně proti střelám dlouhého dosahu, pakliže NATO své plány na vybudování protiraketové obrany k ochraně obyvatelstva a území před balistickými střelami všech dosahů schválí.
- Budoucí Aktivní vícevrstvá balistická protiraketová obrana bojiště Severoatlantické aliance (ALTBM) nebo protiraketový program jakékoliv členské země by mohl prvky Spojenými státy navrhované evropské protiraketové obrany doplnit tím, že by zajišťoval obranu proti balistickým střelám kratšího doletu.
- Současný Systém velení a řízení vzdušných operací NATO (ACCS) a Systém velení a řízení americké protiraketové obrany C2BMC jsou kompatibilní, což usnadňuje jejich vzájemné propojení.

